

ΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟ, ρεαλιστικότατο, σε ορισμένα σημεία κυριαρχεί «ωμός ρεαλισμός», είναι το καινούργιο έργο των: Θανάση Παπαθανασίου και Μιχάλη Ρέππα «Ο Εβρος απέναντί». Η πλοκή χειρίζεται επιδέξια τις «λούμπεν» καταστάσεις δύο ζευγαριών τα οποία αποτελούν ένα τμήμα της ελληνικής πραγματικότητας ως «φέτα ζωής». Σε όλ' αυτά παρεμβάλλεται και ένας Κούρδος, αντιπροσωπευτικό δείγμα των μετεξελικτικών καταστάσεων μετά την επιβολή της Νέας Τάξης και τα κύματα μεταναστών που κατακλύζουν την Ελλάδα και όχι μόνο.

Στο συγκεκριμένο έργο οι συγγραφείς κάθουν μία τομή σ' ένα ορισμένο σημείο του σώματος της ελληνικής κοινωνίας και αναλύουν με άκρως διεισδυτικό, έξυπνο, καυστικό αλλά και χιουμοριστικό τρόπο τις «λειτουργίες» του όπως σ' ένα κατατοπιστικότατο μάθημα ανατομίας.

Η Γιάννα, ο Κώστας, ο Αλέκος, η Μίνα και ο Σερχάτ. Δύο ζευγάρια και ένας Κούρδος ο οποίος έχασε γυναίκα και παιδί στην προ-

σπάθειά του να περάσει από τον Εβρο και τελικά έφτασε στην Ελλάδα για να υποστεί όλα τα παρεπόμενα που υφίστανται οι ξεριζωμένοι μετανάστες σε κάθε χώρα. Τα πορτρέτα των δύο ζευγαριών σκιαγραφούνται με άρτιο τρόπο από τους συγγραφείς. Κοιμώτρια η Γιάννα, άνεργος ο Κώστας μ' ένα γιο αμφιβόλου φύλου από τον προηγούμενο γάμο του. «Κολλητά» φιλαράκια με τον Αλέκο που «κάνει αρπαχτές» και τα 'χει με τη Γιάννα πράγμα το οποίο έχει αντιληφθεί ο Κώστας αλλά ίσως «είναι μισός άνδρας» ίσως δεν θέλει να το δει γιατί η Γιάννα τον τρέφει. Φυσικά επίγνωση της καταστάσεως έχει και η Μίνα, η φίλη του Αλέκου, η οποία δρα ως μεσολαβητής και «τραβάει» χρήματα από τη Γιάννα η οποία με τη σειρά της τα γνωρίζει όλα αλλά «συνεχίζει να προχωράει»... έτσι.

Μέσα σ' αυτόν τον κυκεώνα των αντίξωων

«Ο Εβρος απέναντί» ^{61av 02}

καταστάσεων μια μέρα ο Σερχάτ κυνηγημένος κρύβεται στο σπίτι της Γιάννας και αρχίζει η περιπέτεια της εκμετάλλευσής του. Στο θέατρο «Κιβωτός» ο Νίκος Μαστοράκης σκηνοθετεί μια «εκρηκτική» παράσταση η οποία ξεπερνάει τις δυνατότητες του ίδιου του έργου και γράφει ένα σχολαστικότατο υπο-κείμενο επί σκηνής. Ο σκηνοθέτης ανατέμνει τους ιστούς του κειμένου, τους αναλύει, τους επεξεργάζεται και δημιουργεί αναπλάθοντας το κείμενο επεξηγηματικά έτσι ώστε όλα και όλοι ν' απλώνονται ξεκάθαρα μπροστά στα μάτια των θεατών οι οποίοι δίνουν τις δικές τους εξηγήσεις.

Ο σκηνοθέτης «κεντράρει» σε μικρά, γρήγορα στιγμιότυπα δράσης, πολλαπλά «παράθυρα» σε οθόνη τα οποία όμως όταν συγκεκριθούν, ολοκληρώνουν το ψηφιδωτό των σχέσεων και της αντιπαλότητας μεταξύ των

δραματικών χαρακτήρων. Τεχνική που κρατά σε εγρήγορση τους θεατές καθώς «μπαίνουν» στο παιχνίδι της ίντριγκας των συγκεκριμένων σχέσεων.

Τα σκηνικά της Θάλειας Ιστικοπούλου είναι απλά, λειτουργικά και «εφαπτόμενα» στη δράση. Τα κοστούμια της Εβελυν Σιούπη συντείνουν εύγλωττα στο ρεαλιστικό τοπίο της παράστασης ενώ οι φωτισμοί του Λ. Παυλόπουλου επιταχύνουν την εικονοποιία της παράστασης σε στιλ φωτογραφικού στιγμιότυπου που το ένα διαδέχεται το άλλο. Η σκηνοθετική καθοδήγηση έχει επιτύχει τον απόλυτο συντονισμό των ηθοποιών ως ομάδα στις γρήγορες κινήσεις που χρειάζεται η πλοκή του έργου.

«Δίνει ρέστα» ως Σερχάτ ο Ταξίαρχης Χάνος. Ταυτόχρονα η Ρ. Οικονομίδου, ο Γ. Καρατζογιάννης, ο Ι. Μιχαηλίδης και η Φ. Μπαξεβάνη μας χαρίζουν ξεχωριστές ερμηνείες υψηλής ποιότητας. Μια προσεγγισμένη εργασία με σαφήνεια στόχων.

Καλλιόπη Ραπανάκη